

ANEY

ŞİİR

m.atilla maraş

Emat

SANAT YAYINLARI

ANEY

ŞİİR

**Mehmet Atilla
MARAŞ**

ŞİİR V. K. ... NESİ	
Başlık No.	
1687	

Sanat Yayınları : 1
Sanat Şiir Dizisi : 7

2. Baskı : 1994

Kapak : Ahmet EFE
Baskı : Burak Matbaacılık
Dizgi : Esra Dizgi Servisi
Mizanpaj : M. Aysel BOZDAĞ

SANAT YAYINLARI
Kürkçü Mah.
Ahaveyn Kardeşler Sok. No:3
Tel:3510340-3517174
Fax:3504845
KONYA

SANAT Yayınları ENES Kitap Sarayı Kuruluşudur

ANEY

STATE V IC BUSINESS	
No. of No.	
1687	

İÇİNDEKİLER

Yeryüzü Coğrafyam

Yeryüzü Coğrafyam.....	11
Hüznüm Kıvamındadır.....	16
Göç.....	19
Bu Kızgın Alazda.....	26
Hüsrân Notları.....	27
Düşün Biraz Da.....	28
Ögüttün Vakitleri.....	29

Fasıl

Resimsiz.....	33
Gel-Gitler.....	34
Dalgın.....	35
Şa.....	36
Yekûn.....	37
Kaybolur.....	38
Dağılır Korkular.....	39
Bunlar.....	40
Onlar.....	41
İfrit.....	42
Kaside.....	43
Şairleri.....	44

İmtihan.....	45
Hattat.....	46
Hafız.....	47
Dağlı.....	48
Metropolitan.....	49
Tenkid.....	50
Fasıl.....	51

Aney

Aney.....	55
Aney şiiri üzerine bir konuşma.....	63

Yeryüzü Coğrafyam

YERYÜZÜ COĞRAFYAM

Bismillâh der başlarım bu şiire
Bu şiir götürür beni götüreceği yere.

Evvelâ selâmlarım
Görüneni, görünmeyeni
Bilineni, bilinmeyeni
Selâmlarım yeryüzüne
Buğday tanesi gibi dağılmış
Başı dik onurlu mü'minleri.

Gün ışımadan
Evlerden dışarı çıkmanın vaktidir.
Duvar tablolarından inmenin
Nakıştan ve küften arınmanın
Vicdanların dışına taşmanın vakti.
Bir coşkun ırmak olup
Yeryüzünü sulamanın saati...

Zehir acı
Avcı zalim
Yokluk zulmet
Durulmaz kahır suları..

Gönlünde sevda ayetleri
Aşka hasret dudağın bir uzun çölde
Gurbet her yer
sıla rahmet
Durmak bilmez zaman
Işık hızı, meteor, çarkı felek
Görüntü bitirmiş seni, bu yokluk bitirim
Oturmuş yalnızlığın çinişi kalesine
Çınlayıp durur kulağında
Kimsesiz bir zaman aralığında
Bir garip ses,
Bir zarif soru:
/Bu gün Allah için ne yaptın?/
Ne yaptın, ne yaptın doğacak çocuklar için
Ne diktin yeryüzüne...

İşte önünde
Önemli kelimeler;
Ölüm ve hayat
Gökyüzü ve tabiat,
Onsekizbin alem
Hamd makamındadır.

Çekirdeğinde düzen
Her hücrede bir ahenk
Renk cümbüşü prizma
Zerre ve miskal
Kum ve deniz
Denizlerde balıklar
Hamd makamındadır.

Zaman olur
Mağum bilgiler satılır çarşı-pazar
Yaman toplanır her yede coğrafya esnafı
Mağrur tarihçilerdir derbentlerden şarla geçen
Zaman olur ey felsefe tayfası
Biter üstün ırk kıssaları
Şartlı menkıbeler
Pazarlıklar, ucuz giyim fuarı panayırlar
Karanlık kararlar alırlar mahzenlerde
İnsanlık üstüne.
Ey ışık, ey yeryüzü
Ey kimsesiz coğrafyam
Manzaraların negatifi
Renklerin mozayiğisin ve fakat
Sade, huzurlu bir meşid olarak
Onanmışsın her zaman
Kadrini bilenler için.

Övünmekse budur övünmek
Şirkten arınmış kesin karar
Keskin eylem, diri-dirijan
Fıtrata uygun vekil
Dağları omuzlayan hür irade sahibi
Ruh ve topraktan karılmış
Özel bilgilerle donanmış
Yani olgun ve seçkin
Vekil, vekil
Mütevekkil

Yaz ve çiz ey nefis
Biraz daha oyalan kelimelerle
Bahar bereket/bakire bir kız
Eski silahlar, yeni dostluklar
Gürz ve şeşper
Ağır yükler, ince veballer
Korkunç deneyler
Çile imbikleri,
Sonuçlar
İlk başlangıçların hızı, güzelliği coşkusu
Öncüler, atlılar
Üçler, yediler...
Dön başa, gezindin yedi iklim, çok göründün
Satırı başında tut.
Güzel yaz doğru hatlar çiz ey
Kalbin hakikata ayarlı kalsın
Bu şiiri de ör /güzel kelimelerle/örnekle.
Bismillah der başlarım bu şiire
Bu şiir götürür beni götüreceği yere.

HÜZNÜM KIVAMINDADIR

1.

Gene cehennem bir yüzü
gene mevsimlerden karakış
gene buz tutmuş anıları uyandırmanın vakti
konuşacak bir dost aramanın uygun zamanı
kardeşim ameliyat olmuş.

Yatıyor idrar yollarından soğuk
badanası dökülmüş yolu dolambaç yokuş
eski bir evde.

Ve kardeşlerim,

başları nizamî bağlı
ameliyatlara girmiş neşter gibi
elinde silahları

Hindukuş dağlarında, Kandehar'da

Bir müşfik kara parçası yeryüzünün

Afganistan'da,

aşktan, özgürlükten, savaştan daha güzel

ne varmış...

Aşktan güzel ne vardır ne vardır.

sönerken kandilleri gecenin

şavkır namlusu mavzerlerin

vurduğun kunduzları ayrı tut

yavrusuna şefkatini annelerin

riyasız dostlukları denenmiş arkadaşlıkları

zulma kıyamı saymazsak

aşktan güzel ne vardır?

2.

Gecenin sabaha doğru dağılıyor saçları
yalnızım.

Yeni taşınılmış kocaman
boyası mat, yerleri halı döşeli
sobasında kömür odun
bacasında duman
bir ev, yalnızım.

Bir ahlâk kitabına uzanıyor elim
günlük tuttuğum deftere düştüğüm notlar
yaklaşıyor gelmekte olanlar
içimde yeni bir dirim
taşınıyor acele.

Masada kağıt kalem
düşüncelerin anaforunda
kalbinde muhafaza ettiğin iyi niyyet
bir de sigara dumanı
ve kendine çizdiğin dünya
kendi dünyanın şiirleri
girip çıkıyor rotatiflere
sayfalarına kuruluyor dergilerin
kitaptır o vitrinlerde / sararmak için
arada bir alınır okunmak için
şöyle telaşsız vakitlerde.

3.

Gönlün mahzun yine -bunu biliyorum-
kabiliyetlerin, caziben, inancın
nice bin şeylerin gözaltındadır
ey nefis sahibi, nefes sahibi
bir ince hasabın var daha
sen hasbi ol, hesabsız olma
hüznü elden bırakma, dilinde dua metinleri
kavra artık zamanla değişmeyen gerçeği
verdiğin kararları açıkla bir bir
ışığı karanlığa tut
savaşı barışa çevir
sadık rüyaları yorumla
öğren düşmanı dost kılmanın hünerini
sevmenin marifetini, aşk ayetlerini
ki meczup olmaya bir adım kala
adına
gariplerin müezzini desinler.

GÖÇ

1.

Her şey birden bire geldi
Bu heyheyle bu ölümler bu ney sesleri
Dolanarak çevreyi düğümleyerek merkezi
Sökün edegeldi.
İptal edilen görüşmeler bu yüzden
Ufak kâğıtlarda kalan şiir müsveddeleri
Muhkem ve mücbir sebeplere yaslanarak
Bundan böyle kuvvetli şahsiyetler peylemeli
Ama nasıl
Bu fücür kokan konakları hangi renge boyamalı
Evleri asıl evleri feshetmeli ama nasıl
Bilirkişiliklerimiz olmuştur kayıtlarda
Aramalı bulmalı
Örnekler bulmada örnek olmada ustayızdır.
Hususuyetlerin biliriz minyatür mahkemelerin

2.

Bu adam bu adam hangi medresede eğitilmiş böyle
Bir yanı hendesî kalmış bir yanı askeriyeden
Bu bilgi bu eylem bu görkem hele
Bu adam diz kırıp icazet almış hangi rahleden

3.

Her şey birden bire geldi.
Dolanarak çevreyi o müthiş hızla geldi.
Bu tayinler bu ayınlar ayrılış tabloları
Bu senin otobüsün dışından gözlerini kaçırılmaların
Bu benim candan beride dişimi sıkmalarım
Etimi morartmalarım haya ve hicap adına
Ağlamaktan arlanmalarım güç geldi
Göç gelmedi.

4.

Ve nihayet biz bu çok eski kente geldik
Kayıpları arayıp bulmak kastıyla
Birçok şeyden ürkererek ve korkular yaşayarak
Düşen çocukların elinden tutup kaldırmak
umuduyla
Yakın olduklarımıza yaklaşmak iyice sıkısıkıya
Ve belki başka sebepler kollayarak
Binbir cazibesinde arzın bizi çeken bu toprak
Mayadır hamurumuza
Şifa olur yaramuza diyerek
İnsanlardan kaçıp insanlara giderek yine
Evler değişsin için çevre
Konum değişsin için çarşı
Yeni işler gelişmeler olur diye
Latin harfler içinde eriyen gençliğimizle
Ya Allah deyip
Yolumuzu bu kente adımladık
Bütün hane halkıyla.

5.

Ben o eski şair çokça sıkılğan
Biraz toy kalmış yanıyla acemi
Saf duyguların kurbanı birazda
İçinde medreseler su bendleri
Kürkçü dükkanları bedestenler
Elyazması kitaplar içinden bir şair Abdi divanı
Kemerli çardakları olan balkon yerine
Evler ki bezekleri ince nakıştan
sıcak geçirmez yontulmuş beyaz taştan
Kim bilir hangi yonucunun el emeği
Kim bilir hangi ustanını parmak izleri
Yoğunlaşmış bu yapılar arasında.

6.

Buharlaşıp uçuyor hayat
Ve fakat yok olmuyor
Ey rahman olan rahim olan Rabbim
Baki sensin.

ÇEVRE V. I.	st
Edisyonu:	
1687	

7.

Uzaktan onkath bir apartman silüeti
Dik merdivenler asansörü çoktan bozulmuş
Yapaydır vazolarda sehpa üzere durur çiçekler
Asma kütüğüne dolanmış bir kiraz dalı
Beyazdır kiraz çiçeği kırmızıya boyamışlar
Gözler kamaştırır avizenin kırılan ışıkları
Ne yana baksan küt eşya kalabalığı
Çağdaş gereçler:
vazo, biblo, komodin, pano vestiyer aplik
Ve bar Amerikan
Ey aykırı kelimelerin yabanisi şair adam
Sonunda Amerika'ya açıldı mı yolumuz
Oysa senin gelişine
Açılırdı kapılar efendim ardına kadar.

8.

Son on yılın albümünde
Üç ölü iki deli tesbit edildi.
Ramazan Ahmet Yaşar ölüler listesine
Öbür Yaşar ve Perihan deliler listesine
Yeni ölümler olmuş Ramazan Zeliha Ekrem
Liste kabarıyor üç beş yedi..
Ahmed, beyin kanamasından
Yaşarı vurdular okulun bahçesinde
Öbür Yaşar kara sevdaya tutuldu.
Aklı tutuldu.
Perihanı kocası terketti
Aklı terk etti
Off off ezme beni kurban garibem
Türlü gaileler arasında naçar kalmışam.

9.

Bahçede çiçeklere su veriyor sabahları
Çam ağaçları esmer toprak nefes alıyor
Toprağı havalandıran solucanları görüyor
Gülümsüyor
Serçe sesinden bülbül sesini farkedebiliyor
Çocuklar artık balkondan odalara koşmuyor
Salıncakta sallamıyor
Sesleri kuşlarınkine karışıyor.

BU KIZGIN ALAZDA

Seda' ın hatırasına

Akşamdır, süzülür yine hüznün gelir
Bir yeni gün doğuyor yemyeşil bir sabaha
Zalimlerin dudağında o mor kahkaha
Bizimkinde sabır bilenir

Yazdır. Olgun kirazlar mevsimi
Çılgınlıklar yaşanırken azgın denizde
Yenigünler vurulur kutsal bir iz'de
Naralansam... duyarlar mı sesimi?

İçimize puntalanan acı tornistan
Geriye kalan ne ki kızgın alazda
Sen doğru bildiklerini düşünüp yaz da
İnsanlar gene hin, coğrafya Hindistan.

HÜSRAN NOTLARI

İnsanım. Simsiyah hatarlarla ma'rufum
Yanlış kararlarım yoğun hüzne seferber
Bir nokta hükmündedir evrende tuttuğum yer
Çoğu mahpus, bazan özgürdür ruhum.

Emanet om'zumda en ağır bir yük
Dağlar çekmez oluru bizden çıkmış
Rabbim kerim, Rabbim rahim ve büyük
Irmağa akma, yıldıza kayma güneş yakma diyorum

İrmaksa akar ırmak, yıldızsa kayar yıldız
Doğan ölür, gelen gider mirim amenna
Sonuç hüsrân belki a'raf ve yahut sonsuz sevinç
Başka ihtimal yok. Gerçeği sabırla anlıyorum.

Bak şimdi ben müslümanım ya yavrüm
Müslüman, yani tahammül gücü yüksek
Hani "**piyangolarımız millidir**" diyor ya İsmet
Buna bir de oynanan oyunları katıyorum.

DÜŞÜN BİRAZ DA

Güz de bitecek bir gün
Ömrün törpüledikçe sulara
Hayatın, soluk alışların
Tükenip gidecek bir yeni hayata

Gözlerinin ferî azalınca
Titremesi artınca ellerinin
Dünyayı boyamaktan utandığın fırça
Düşüp kalacak ortalıkta

Çırpın çırpın az daha
Vakt ile ömrünün
Biteceği günü düşün biraz da

ÖĞÜTTÜN VAKİTLERİ

Bir yanmaya hazırlığın bitmedi mi kardeşim
Tükenip gidiyor bir ömrün hüznün defteri

Deneme levhalarında, nişangâhlarda kendini
Binbir lûtfu talana verdin iyi mi?

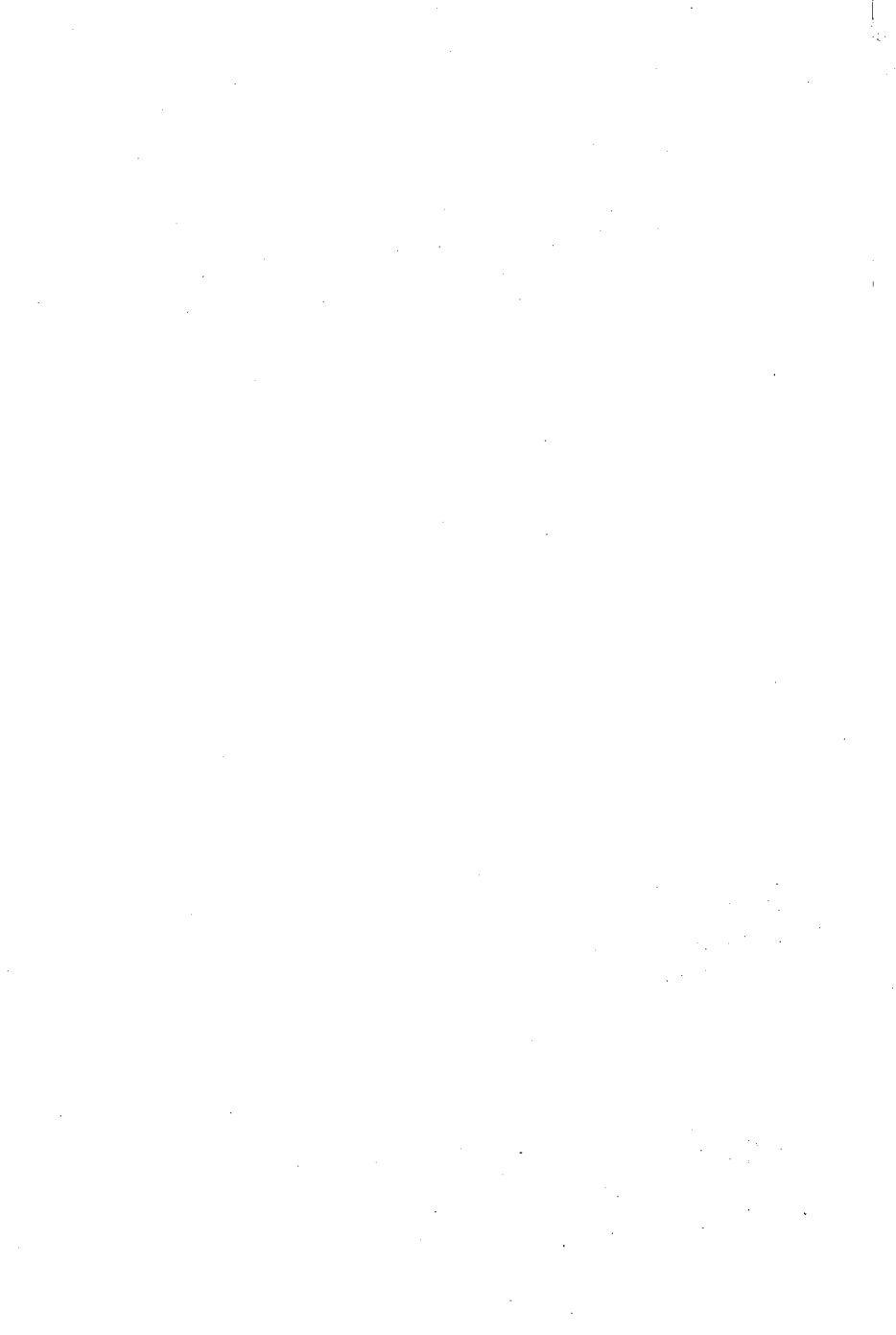
Bulup kaydetmeden kaybettiğin beyitler
Ölüm gibi dirim gibi gerçeklerdi değil mi?

Dost mektuplar yazmadın çok oldu unutuldu
Türlü bahanelerle öğüttün vakitleri

Şaşkınsın, kararsızsın her yanın mosmor
Çok sıkıldın yine başlat soylu hicretini

Nicedir koşuyorsun bir başına öyle diyorlar
Dinlen az bir çok yol aldın bitirdin rollerini

Fasil

RESİMSİZ

Ekrem'in hatırasına

Resmi yok ama kartı var bende
Geniş ve derin hatırası var bende
Bir kalp sektesiyle giden terzi
Ekrem'in emeği, hakkı var bende.

GEL-GİTLER

Gel

Doğumunu belirle, bir parantez aç

Ölümüne yatay bir hat çizebilirsin

Şimdilik parantezi kapat

Yarına kaldın sayılır

Gidebilirsin...

DALGIN

Çay mı kahve mi?

Siz çay içmiyorsunuz sahi

Muhterem pederinizin ölümünden beri

Evet, vefat haberini duymuştum

Sigara da içmiyorsunuz

Siz doktorsunuz, tabii

bağışlayın unutmuştum.

ŞA...

İki kamp, bir facia
Dudağımda hep tekrarladığım
Sabra Şatilla, Sabra Şatilla
Bu gün hüznünü zirvede yine
Ey şair, ey mehmet atillâ.

YEKÛN

Çoğaltılmış adresler, kodlar
Tebrik yazma tutkusu için
Telefonlar, özel isimler
Bu gün not defterlerimizde
Bir yekûn tutar

KAYBOLUR

Kış gelince kırlangıçlar
Leylekler uçar gider
Yeryüzünün merkezine
Ne kumrular vurulur, ne serçeler
Hile nasıl yürürse
Haremî bir düzende
Talandan kalan evler
Gerilir şöhretler, servetler
Hak kaybolur tozu-duman içinde

DAĞILIR KORKULAR

Koku ve bal sürülmüş putlar
Ardına kadar kapalı kapılar
Bir duvar yarığında içeri sızar
Sinekler emer balı
Dağılır gider korkular

BUNLAR

Ve yani bunlar
Nusaybinli cinlerle
Hecin develer uğruna çağdaşlaşıp
İşin Cin-seline kapılmışlar

ONLAR

Ama onlar birbirlerine dağlar kadar
Ne yüksek ve ne de
Düz vadiler gibi alçaktırlar
Biri bir gazaya gitse
Ölüm olsa diđeri
Girer onun yerine
Kardeşlik böyle başlar

İFRİT

Süsü bırakmalısın
Arınsın için dışın
Yoldaş olmalısın fakire
Hey vay
Yine nefsin
O azgın
İfrit bakire

KASİDE

Kasideyi ne kadar sevip anlasam da
Vakti geçmiş bir sestir belki ama
Yazabilirim onu bugün yine
Şairce naralananda

ŞAİRLERİ

Doğduğun yer / gömüleceğin toprak

Ülken ve şairleri

Hayatı anlayanları Ağrı dağında

Tersyüz edenleri Bodrum'da yaşar

Ömrünün son çeyreğini.

GÜNEŞ YIL	
1687	

İMTİHAN

Bilelim bir kez daha yeniden
kim dost, kim kardeş
insan
adem'le toprak
nuh'la su
ve İbrahim'le ateş
imtihanından geçmiştir.

HATTAT

Ey şanlı süvari, ey soylu ve rehvan at
ey bir piriñ tanesine
ihlâs suresini ince ince
ustalıkla yazan hattat.

HAFIZ

Ey hafız
ey bıyıkları gür ve çehresi yağız
bize
o davudî sesinle
biraz Kur'an okur musun?

DAĞLI

Ben dağlyım. Gümrah ırmakları bilirim
denizi bilmem

Ben her sara nöbetine tutulanın önünde
eđilmem.

METROPOLİTAN

Nahif, nazenin, yumuşak huylu
bir yanı kentsoyludur
Bir yanı köylü.

TENKİD

Vay vay ne de çoğalmışız son on yılda
Şimdi kimlikler tenkid ederiz.

FASIL

Yüzeyde görülse de kavganın faslı
Kökleri iyi bil derinlerdedir.

Aney

ANEY

Bu akşam aklıma yine sen geldin
Dersi bıraktım, çalışmadım
Saat bire geliyordu Aney
Yatamadım, uyku gözüme girmedi.
Sen bu saatlerde eskiden
Benim beşiğimi sallardın
Uykunu harap ederdin benim için
Ağladığım zaman
Sancılandığım zaman
Kalkardın süt verirdin
Nane kaynatırdın.

Aney

Canım Aney Kurban Aney
Hayalin önümde şimdi bir anıt gibi durur
Sen şimdi leğenin başına oturmuş
Hamur yoğuruyorsun
Yarın ekmek yapacaksın akşama kadar
Gözlerin tezek dumanından yaşaracak
Alnında ter bulgur bulgur kabarmak
sıcak bazlamalar yapacaksın
Ben orda yokum ağlayacaksın...
Ağlama Aney ağlama
Gündür bu nasılsa geçer
İnsan insana tez kavuşur.

Ben sizi hiç unutmadım
Hiç unutmayacağım
Ben okuyorum Aney okuyorum
Mühendis olacağım
Sana yeni yeni “ayze”ler alacağım
Dedim ya okuyorum
Mühendis olacağım.

Mektubunda diyorsun ki
Bu gece çiğ köfte yaptık
Lokmalar boğazımdan geçmedi
Her sofraya oturduğumuzda
Senin yokluğun belli oluyor...
Biliyorum Aney biliyorum
Senin kalbin ipek giblidir
İncedir, yufkadır
Benim yokluğuma dayanamazsın
“Özledim” diyorsun benim için
Ben de özledim seni ley
Babamı da , bacımı da, arkadaşlarımı da
Karayazılı memleketimi de/Hepinizi özledim
Özledim ama gel gör ki kader bu
Elvermiyor ne yapacaksın...

Rızvaniyede SELA şimdi
Sisleri perde perde dağıtan bir ses
Sonsuzda ALLAH'a ulaşan bir yankı
Bir EZAN sesiyle uyanır insanlar yorgun gecedен
Uyanır herkes.
Köyden şehire saman taşıyan
Deve kervanları gelir bu saatlarde
Çıngırak sesleri
Geceyle gündüzü birleştirir
Sabah olur
Babam erkenden işe gider..

Aney
Evimiz yine o yokuşta mı
Dar sokaklar, taş duvarlar arkasında mı
Eskisi gibi yıkık dökük mü yine
Ah Aney ah
İnan unuttum evimizin şeklini
O ev denen köstebek yuvalarını
Kerpiç damları, kuyu suyunu
Sıra gecelerini,
Bağ yatılarını
Yağmur dualarının anılarını yitirdim.

Hele sen buraya bir gel de gör
Sonsuza uzayan gökdelenleri
Sıra sıra taksileri
Geceleri renk renk ışıkları
Denizde vapurları, balıkçıları
Kızları, erkekleri
İnsan selini...
Ama benim hiç birinde gözüm ok
Ne kızlarında ne taksilerinde
Ne de gökdelerinlerinde
Benim aklım sizde ve memleketimde
Ben okuyorum Aney okuyacağım
Göreceksin bak mühendis olacağım...

Bizim orda "Ezo gelin " türkü türkü uzanır
Düğünlerde davullar vurulur
Zılgıtlar çalınır.
Lorke, Delilo oynanır.
Böylesine gitar denen çalgıyla
Sabahlara kadar ye-ye-ye diye bağırılmazlar
Değil mi Aney

Aney

Hani yaz geldi mi

Evimizin o küçük penceresine

Bir çift “Yusufututan” kuşu konar ya

Hani asmamız üzüm bağlar, sumaklar sakızlanır

İnsanlar çalışır harıl harıl kış için

Güneş yandırır o kavuruk yüzlerini

Hani senin elinde “sıtıl” suyu gidersin

İşte o zaman geleceğim

Bekle beni.

Ah Aney ah

Daha neler neler var sana yazamadığım

Mektubumu burada bitirirken

Beni büyüten ellerinden

Binlerce kerre öperim

Canım Aney, kurban Aney...

1967

Mehmet Atilla MARAŐla

ANEY Őiri Üzerine Bir Konuşma

“Harran adına arkadaşımız M. Adil OYMAK’ın Şair M. Atilla MARAŞ’la ANEY şiiri üzerine yaptığı konuşma.”

HARRAN: ANEY nasıl yazıldı, çok sevilen bu şiirinizin meydana gelişini anlatırmısınız?

Mehmet ATILLA: 1967 yılı Ocak ayı, Erzurum’da kış bütün şiddetiyle devam ediyor. Üniversite öğrenimine yeni başlamışım. İçimde binbir düşünce ve hayal var. Doğduğum, büyüdüğüm Urfa’dan ilk defa böylesine uzak kalıyorum. Anadan, babadan arkadaşlardan ayrılmışım.. Gurbetteyim tarifi zor duygular ve düşünceler içindeyim.

Gece saat bir suları. Kaldığım öğrenci yurdunda herkes derin uykulara dalmış, bir ben uykusuzum, gözümü uyku tutmuyor. Düşünceli ve kederliyim. Urfa’yı hayal ediyorum. O çocukluk ve ilk gençlik yıllarımı evimizi, annemin sabah ezanıyla uyanıp elli kilo unu hamur yapıp yoğuruşunu, sonra mutfakta tezek dumanları arasında akşama kadar yufka ekmek yapışını.. Sabahleyin Hüseyinî makamında ezanlarla insanların uyanışını, babamın namazdan sonra işe gidişini ve yine tam bu saatlerde köylerden şehire saman taşıyan, meyan kökü taşıyan deve kervanlarının gelişini düşünüyorum, gözüme uyku girmiyor, içimde mısralar kıpırıyor. Belli ki yine bir şiirin doğumu olacak, bu sancı boşuna değil.

Kalktım, her zamanki yastığımın altında saklı duran boş beyaz kağıtları ve kalemi aldım.

Öğrenci yurdunun şehri gören çalışma salonunun bu saatlerde genellikle bomboş olan masalarından birine ama pencere kenarında olanına oturdum.

Kar elif elif yağıyor.. Her yer bembeyaz. Bu beyaz kar örtüsü bana evrensel boyutlarda bir kefeni çağırıştırıyor. Kar ince ince yağıyor. Gecenin yarısından sonra soylu bir sessizlik. Pencere kenarında karın yağışına dalmışım. Birden karlar üzerinden kayan düşüncem gelip bir Urfa gecesine konuk oluyor. Kalemim yazmaya başlıyor:

“ANEY

Canım Aney, kurban Aney...”

Çocukken bu saatlerde ağladığımda; sancılandığımda annemin şiirin uykusundan uyanıp süt verişini nane kaynatışını düşünüyorum

Günün de ömrü vardır. “Dağ dağa kavuşmaz” ama insan insana

tez kavuşur. Sömestri tatilini ipe çektiğim günler, içimde korkunç bir Urfa özlemi, sıla hasreti boy atıp büyüyor.

Dakikalar ilerliyor, bir mısra bin düşünce ve bir mısra daha.. Sabaha yakın saatlere varıyoruz. Kar yağmaya devam ediyor. Karanlık ve sis yavaş yavaş dağılıyor, etraf ışımaya başlıyor..

**“Rızvaniyede selâ şimdi
sisleri tül tül dağıtan bir ses
sonsuzda Allah’a ulaşan bir yankı
Biz ezan sesiyle uyanır insanlar yorgun gecedен
Uyanır herkes
Köyden şehire saman taşıyan
Deve kervanları gelir bu saatlerde
Çıngırak sesleri geceyle gündüzü birleştirir.
Sabah olur
Babam erkenden işe gider”**

Ve sabah olmuştur. İnsanlar yorgun gecedен uyanmıştır. Bir telaş kaplamıştır evleri, sokakları, caddeleri... Kahveler açılmıştır. Horozlar ötmeyi bırakmıştır. Sabah olmuştur. Dükkan kepenkleri bir bir kalkmaktadır. Fırınlarda sıcak “Çarşı ekmekleri” çıkmıştır. Babam da sabah namazını kılmış dükkanın yolunu çoktan tutmuştur.

Evimiz, çoğu eski Urfa evleri gibi örme taşlardan biraz yıkık dökük ve yolu yokuş Yakubiye’de nice sokaklardan sonra bir “tetirbe” de arkası kale hendeği önü balıklı göl.. Gölde şimdi balıklar uyanmıştır. Belli bir düş görmüşler ki sağa, sola irkilip kavisler çizerek yüzüp gezinmektedirler. Ya da rızıklarını kovalamaktadırlar. “Rızıklar sabah namazından sonra dağıtılır” denilmiştir çünkü.

Okuyup ta ne olacaksın. Mühendis olacağım. Bunun için Erzurum’lardayım, bin bir hayaller içinde ve ne umutlarla.

**“Ben okuyorum Aney okuyacağım
Göreceksin bak mühendis olacağım.
Sana yeni yeni ayzeler alacağım.”**

Ve okudum, mühendis oldum. Bundan sonradır ki içimde büyüttüğüm o masum hayaller, birer birer kaybolup gittiler.. İşsiz kaldım. Nice müracaatlarım geri çevrildi, bazıları cevapsız kaldı. Sonra, sonra iş buldum ve hayatın akışına bıraktım kendimi.

HARRAN: Aney şiiri ilk olarak ne zaman ve hangi dergide yayımlandı?

Mehmet ATİLLA: Aney şiiri, 1967 yılında karlı bir kış günü

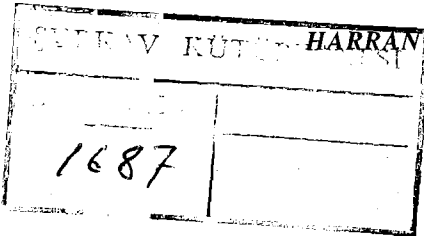
böyle duyguların birikimi içinde yazıldı. 1968'de Urfa'da 20 sayı yayınlanan "NABI" adlı aylık sanat dergisinin. 12 sayısında yayınlandı. Erzurum'da Üniversitede öğrenci derneklerinin gecelerinde sık sık okundu. Bir de Sayın Naci İpek Bey'in yayınladığı "Şiirlerde Urfa" adlı antolojide yer aldı (1969, Sayfa 113).

HARRAN: ANEY Urfa'luların dilinden düşmez, çeşitli özel gün ve gecelerinde sık sık okunur. Urfalı bu şiirde kendini bulduğundan sever ve beğenir. Sizin 1976 yılında Dergah yayınları arasında çıkan "Doğudan, Batıdan, Ortadoğudan" adlı ilk şiir kitabınızda bu şiire rastlamadık.

Mehmet ATILLA: Şiir Anne gibi kutsal bir varlığı merkez edinmesi bakımından evrensel bir boyut taşıyabilir. Ancak yapısında bulunan yoğun duygu ve yerel bir takım imaj ve görüntüler itibariyle de folklorik bir şiir olup Urfa yöresine has bir yapı arz etmektedir. Şiir Urfa'nın günlük yaşayışıdır zaten. Urfa'ya hastır ve yayımlandıktan sonra da Urfalılara mal olmuştur.

Bu nedenle halkıma mal olan bu şiire sahip çıkamadım ve kitabıma almadım. (Şairinden yayınlamak üzere bu kitabı alırken, ANEY şiirini de koyması için ısrar ettik. Bizi kırmayarak kabul etti. Teşekkür ederiz. HARRAN YAYINCILIK)

HARRAN: 1977 yılında Urfa ile ilgili bir TV programı yapılmıştı. Aney şiiri de aynı yılın Nisan ayında bu programda okundu. İkincisi 9 Nisan 1978 pazar günü, üçüncüsü 1979 de "İlden ile" Programında, dördüncüsü ise 13 Mayıs 1979 da "anneler günü" dolayısıyla TV'de okundu. Şiiriniz Türkiye sahında kabul görmüştür. Sizi kutlarız.

*Kültür ve Folklor Dergisi,
Temmuz 1979, Sayı : 4*

Mehmet Atilla MARAŞ

1949 yılında Urfa'da doğdu. İlk orta ve lise öğrenimini burada tamamladı. Atatürk Üniversitesi Ziraat Fakültesini bitirdi (1971). Tarım öğretmenliği, işletme ve proje mühendisliği görevlerinde bulundu. Halen bir kamu kuruluşunda yönetici olarak çalışmaktadır.

Yazı hayatına lise sıralarında şiirle başladı. İlk şiiri mahalli bir gazetede yayınlandı (1965). Urfa'da üç arkadaşıyla Balıklı Göl Dergisi'ni çıkardı. Adımlar Dergisi'nin yönetimine katıldı (Erzurum 1970/71).

Şiir ve yazıları Hareket, Adımlar, Edebiyat Maveria ve Harran Dergilerinde yayınlandı. 1967'de yazdığı "**Aney**" şiiriyle tanındı. Bu şiiri halk tarafından büyük ilgi gördü.

1981 yılında yayınladığı Şehrayin adlı şiir kitabıyla Türkiye Yazarlar Birliği'nce "**Yılın Şairi**" seçildi. 1989'da Yugoslavya'da "**Struga Şiir Akşamları**"nda ve 1990 yılında Malezya'nın Başkenti Kuala Lumpur'da yapılan "**Dünya Şiir Okuma Şenliği**"nde Türkiye'yi temsil etti. 1991'de Merkezi Hindistan'ın Madras kentinde bulunan "Uluslararası Şairler Akademisi" tarafından "**Uluslararası Seçkin Şair**" ödülü ile ödüllendirildi. 1992'de merkezi ABD'nin Kalifornia eyaletinde bulunan "Dünya Kültür Sanat Akademisi" tarafından "**Fahri Edebiyat Doktoru**" payesi verildi.

ESERLERİ :

(Şiir) *Doğudan Batıdan Ortadoğudan 1976*

Şehrayin 1981

Aney 1983

Zor Sözler 1989

Child Dreams 1991

(Tanıtım) *Peygamberler Şehri 1986*

